

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **D. P.**, advokát, N., správca konkurznej podstaty úpadcu T., a. s. v likvidácii, T.C., zast. J. G., advokátom so sídlom K., proti žalovanej: **M. K.**, bytom B., **o zaplataenie 285,37 Eur s prísl.**, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 19. apríla 2010 č. k. 9 Cbi 30/2009-65, takto

r o z h o d o l :

Napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 19. apríla 2010, č. k. 9 Cbi 30/2009-65 sa p o t v r d z u j e .

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave uznesením z 19. apríla 2010, č. k. 9Cbi 30/2009-65 konanie zastavil a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa vyplýva, že žalobca sa žalobou 24. septembra 2009 domáhal voči žalovanej práva na zaplataenie istiny vo výške 285,37 Eur s prísl. titulom dlhu za poskytnuté plnenie spojené s užívaním bytu.

Uznesením z 21. decembra 1999 č. k. 3K 105/99 bol vyhlásený na majetok T., a. s. v likvidácii, T. konkurz.

Žalobca s podaným žalobným návrhom si nespĺnil poplatkovú povinnosť (§ 5 ods. 2 zák. č. 71/1992 Zb. v znení zmien a doplnkov), a preto súd I. stupňa vyzval žalobcu na zaplataenie súdneho poplatku, pričom ho vo výzve upozornil, že ak nebude súdny poplatok v stanovenej lehote zaplataený, súd konanie zastaví.. Výzva z 19. marca 2010 žalobca však súdny poplatok neuhradil. Žalobca reagoval na výzvu písomným podaním z 8. apríla 2010

tak, že zaslal návrh na pokračovanie v konaní bez zaplatenia súdneho poplatku, keďže má zato, že ako správca konkurznej podstaty má osobné má osobné oslobodenie od súdnych poplatkov v zmysle § 4 ods. 2 písm. m/ zák. č. 71/92 Zb.

Prvostupňový súd vzhľadom k tomu, že žalobca nepožiadaval o oslobodenie od súdnych poplatkov a tiež na skutočnosť, že žalobca v stanovenej lehote súdny poplatok nezaplatil, súd prvého stupňa v zmysle § 10 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch konanie pre nezaplatenie súdneho poplatku zastavil.

O trovách konania prvostupňový súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca a navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu I. stupňa zrušil a vec vrátil tomuto na konanie z týchto dôvodov:

Napadnuté uznesenie prvostupňového súdu je nesprávne a vychádza z nesprávneho právneho posúdenia otázky oslobodenia žalobcu od súdneho poplatku v tomto konaní. Poukázal na ust. § 4 ods. 2 písm. m/ zák. č. 71/1992 Zb. v znení zmien a doplnkov zák. č. 8/2005 Z. z.

Tvrdenie súdu, že žalobcovi nemožno priznať oslobodenie od súdneho poplatku na základe poznámky č. 3f pod čiarou zák. č. 71/92 Zb. je nesprávne, keďže poznámky v zákonoch pod čiarou nemajú priamu normatívnu povahu, ale len charakter informačnej sú časti právneho predpisu. Odvolateľ je preto názoru, že oslobodenie od poplatkovej povinnosti je potrebné vzťahovať aj na správcov konkurznej podstaty v konkurzných konaniach vedených podľa zák. č. 328/1991 Zb. Odvolateľ je názoru, že je oslobodený podľa § 4 ods. 2 písm. m/ zák. č. 71/1992 Zb. od súdneho poplatku a preto nebol dôvod na zastavenie konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal odvolanie žalobcu v súlade s ust. § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O. s. p. bez nariadenia pojednávania a dospel k názoru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť.

Žalobca – odvolateľ vo svojom odvolaní poukazuje na ust. § 4 ods. 2 písm. m/ zák. č. 71/1992 Zb. v znení zmien a doplnkov a má zato, že ako správca konkurznej podstaty má osobné oslobodenie od súdnych poplatkov, pričom poznámku č. 3f pod čiarou vyhodnotil ako nenormatívnu.

Odvolaací súd sa s takýmto výkladom ust. § 4 ods. 2 písm. m/ zák. č. 71/1992 Zb. v platnom znení nestotožnil.

Podľa ust. § 4 ods. 2 písm. m/ zák. č. 71/92 Zb. v platnom znení od poplatku je oslobodený správca podľa osobitného predpisu. Poznámka 3f vzťahujúca sa k ust. § 4 ods. 2 písm. m/ zák. č. 71/1992 Zb. v platnom znení odkazuje na zák. č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii, a nie aj na zákon č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní. Konkurz na majetok T., a. s. v likvidácii, T. bol vyhlásený uznesením sp. zn. 3K 105/99 dňa 21. decembra 1999, teda za účinnosti zák. č. 328/1991 Zb. a to znamená, že aj žalobca – správca konkurznej podstaty bol ustanovený podľa zák. č. 328/1991 Zb.

Teória práva charakterizuje právny predpis ako záväzný písomný dokument, vyjadrujúci obsah právnych noriem ako pravidiel ľudského chovania. Obsahom právneho predpisu sú právne normy. Okrem právnych noriem môže právny predpis obsahovať i nenormatívnu časť, ktorú označujeme ako proklamatívnu.

Proklamatívna - nenormatívna časť oproti právnym normám (normatívnej časti) iba niečo deklaruje či vysvetľuje.

Poznámka pod čiarou nemá normatívnu povahu, ide o proklamatívnu časť právneho predpisu, úlohou poznámky pod čiarou, ako správne uviedol odvolateľ, je úloha informatívna.

Vyššie cit. ust. § 4 ods. 2 písm. m/ zákona o súdnych poplatkoch ustanovuje, že od súdnych poplatkov je oslobodený správca podľa osobitného predpisu. Akého správcu má na mysli zákonodarca vysvetľuje poznámka 3f a to uvedením, že ide o správcu podľa zák. č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Právna norma zák. č. 621 zo 7. decembra 2005, ktorou sa mení a dopĺňa zákon SNR č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, doplnila §4 ods. 2 aj o nové písmená m/ až r/, pričom práve v písmene m/ zaviedol

osobné oslobodenie od súdneho poplatku pre správcu podľa osobitného predpisu. Teda normatívna časť zákona č. 621/2005 Z. z. všeobecne bez konkrétneho označenia priznala osobné oslobodenie správcovi podľa osobitného predpisu. Ak by, ako tvrdí odvolateľ, poznámka pod čiarou 3f nebola záväzná, potom by osobné oslobodenie od súdnych poplatkov sa muselo vzťahovať aj na iných správcov napr. núteného správcu, hypotekárneho správcu a pod.

Keďže osobné oslobodenie od súdneho poplatku podľa § 4 ods. 2 písm. m/ zák. č. 71/1992 Zb. v platnom znení, veľmi všeobecne priznáva správcovi podľa osobitného predpisu, k správnej interpretácii resp. vysvetlenie a tým aj určenie, o ktorého správcu ide, vysvetľuje poznámka 3f.

Keďže žalobca – odvolateľ nie je oslobodený od súdnych poplatkov, súd prvého stupňa postupoval správne, keď vyzval žalobcu na zaplatenie súdneho poplatku za podaný návrh, pričom ho vo výzve poučil o následkoch nezaplatenia súdneho poplatku.

Žalobca – odvolateľ súdny poplatok neuhradil ani v lehote, ktorú mal na odvolanie a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie prvostupňového súdu, ktorým bolo konanie pre nezaplatenie súdneho poplatku za návrh podľa ust. § 10 ods. 1 zák. č. 71/1992 Zb. zastavené, ako vecne správne podľa ust. § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 26. mája 2010

JUDr. Darina Ličková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Štofániková